

Bilag 3

De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark.

København, den 24. april 1950.

Til landstingsudvalget vedrørende forslag til lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

Organisationen tillader sig herved indtrængende at henstille til det ærede udvalg, at følgende betragtninger tages op til indgående overvejelse i udvalget.

For vor organisation, der i nærværende sag repræsenterer kolonialkøbmændene samt de blandede købmandsforretninger i by og på land over hele landet, står det som et uomgængeligt krav, at der ikke ved en lovgivning som den foreliggende foretages indgreb, som ikke er dikteret af lovens formål, nemlig at give regler til sikkerhed og yderligere forbedring af dansk fisks og fiskevarers kvalitet. I bemærkningerne til lovforslaget begrundes indførelsen af sådanne regler med en henvisning til, at fisk og fiskevarer hører til de vanskeligste og lettest fordærvelige levnedsmidler. Heri må man naturligvis være principielt enig, men når dette er tilfældet, må det være af afgørende betydning, at begreberne „fisk“ og „fiskevarer“ defineres på en sådan måde, at lovens regler kommer til at gælde netop på de områder, hvor de er påkrævet. Her er lovforslagets forfattere efter organisationens formening gået for vidt, idet man i lovens § 1, stk. 2, har defineret begreberne „fisk“ og „fiskevarer“ således, at der under disse begreber falder varer, for hvis forhandling man ikke behøver at give så rigoristiske regler som dem, der eksempelvis findes i lovforslagets §§ 23 samt 15 og 24 om henholdsvis adgangen til at drive detailhandel med fersk eller frossen fisk og fiskevarer og indretelse af de lokaler, hvorfra fisk og fiskevarer kan forhandles.

Forholdet er nemlig dette, at man overfor fisk og fiskevarer kan foretage, og faktisk også i praksis foretager, konserverende foranstaltninger, der gør de pågældende varer så immune overfor fordærvelighed, at de ikke længere på nogen måde kan sidestilles med fersk fisk og fiskevarer eller fisk og fiskevarer, der er frossen i hævdvunden forstand.

Som eksempel herpå kan nævnes fiskekonserves, der i ikke uvæsentligt omfang består af ferske fiskevarer, der endog hører ind under bestemmelserne i lovens §§ 23 og 24, men disse varer er konserveret på en sådan måde, at det ville være fuldstændig urimeligt, at de ikke som altid tidligere kunne sælges i købmandsforretninger. Denne urimelighed ville ikke blot ramme købmændene, men også og navnlig det forbrugende publikum, idet man ved at føre ferske fiskekonserves ind under loven ville gøre det umuligt for store dele af befolkningen at komme i besiddelse af disse varer uden opbydelse af et helt meningsløst besvær. Dette gælder således landbefolkningen. Organisationen vil være tilbøjelig til at antage, at noget sådant slet ikke har været fiskeriministerens hensigt, men man kommer ikke udenom, at således som definitionen af begreberne fisk og fiskevarer er formet, vil konsekvensen af lovforslaget, hvis det ophæves til lov, blive den ovenfor påviste.

Lignende betragtninger kan fremføres, forsåvidt angår røgede fisk og fiskevarer såsom røget ål, røget laks og røget sild. Også disse varer er konserveret på en